

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobkyně : Mgr. S. Š., zast. JUDr. Zuzanou Císařovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Voršilská 10, proti žalovanému: Ministerstvo zemědělství se sídlem Praha 1, Těšnov 17, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.5.2011, č.j. 38122/2010-14130,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen fond) ze dne 19.11.2010, č.j. SZIF/2010/0396571 (dále též prvostupňové rozhodnutí), kterým se žalobkyni ukládá povinnost vrátit finanční prostředky ve výši 45 709,28 Kč, jež jí byly poskytnuty jako vyrovnávací příspěvek pro rok 2006 v souladu s nařízením vlády č. 241/2004 Sb., o podmínkách provádění pomoci méně příznivým oblastem a oblastem s ekologickými omezeními (dále jen vládní nařízení) a jako platba v méně příznivé oblasti poskytnutý pro rok 2007 dle nařízení vlády č. 75/2007 Sb., o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech NATURA 2000 na zemědělské půdě ve znění pozdějších předpisů (dále jen nařízení z roku 2007), a podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

Žalobkyně v podané žalobě předně nesouhlasila s tím, že by vznikl důvod pro vrácení dotací, neboť se v souvislosti se svým těhotenstvím jako příjemkyně dotace v lednu 2008 rozhodla ukončit svou zemědělskou činnost, vykonávanou do té doby ve spolupráci se spolužijícím druhem Mgr. D. K. v hospodářství č. CZ21077782 nacházející se na adrese Kvaň 15, 267 62 Zaječov, zahrnující i hospodaření na zemědělské půdě – půdním bloku č. 8206/6 ve čtverci 780-1070 o výměře celkem 6,99 ha (dále jen předmětná půda), neboť jí očekávané mateřství neumožňovalo další pokračování v zemědělské činnosti v tomto rozsahu. Ve svém hospodaření si žalobkyně ponechala pouze zemědělskou půdu o výměře 0,16 ha (obhospodařovaná travní plocha bezprostředně kolem zemědělské usedlosti), ve zbytku zemědělskou činnost ukončila. Své zemědělské podnikání žalobkyně převedla na Mgr. D. K. smlouvou o převodu části podniku ze dne 1.2.2008, čímž došlo k převodu části podniku předmětné půdy v rozsahu o výměře 4,94 ha včetně převodu všech práv a závazků. V souladu s tím byla provedena změna v zápisu LPIS ve výměře 4,94 ha na Mgr. D. K. (zapsáno k 7.2.2008) a došlo k převodu stájového registru (chov koní). K tomu žalobkyně ve správním řízení předložila jako doklady: a) formulář „ohlášení změny žadatele (převod podniku včetně převzetí závazků)“, kde uvedla „z důvodu: ukončení zemědělské činnosti z důvodu těhotenství“ a kde požádala o převzetí žádosti pro opatření LFA ve výměře 4,94 ha na Mgr. D. K.. b) „prohlášení k ohlášení změny žadatele (převod podniku včetně převzetí závazku)“, kterým Mgr. D.K. prohlašuje, že na převzaté výměře bude pokračovat v plnění podmínek stanovených příslušnou legislativou, vztahujících se k uvedené žádosti č. 07/H02/102/000120-L na opatření LFA na výměře 4,94 ha a c) „prohlášení převodce v případě převodu části podniku „kterým se žalobkyně zavázala na nepřeváděné výměře 0,16 ha i nadále plnit podmínky stanovené příslušnou legislativou. Žalobkyně se ve správním řízení výslovně písemně vyjádřila, že považuje jí předložené doklady za dostatečné a prokazující naplnění důvodu pro neuplatnění nároku fondu na vrácení dotace. V odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí pak žalobkyně uvedla, že nesouhlasí se závěrem fondu o rozporech v uváděných skutečnostech, neboť důvodem pro převod části podniku a ukončení zemědělské činnosti na převáděných pozemcích bylo skutečně budoucí rodičovství. V zemědělské činnosti dále pokračuje její spolužijící druh Mgr. D.K.. Po podání odvolání nebyla žalobkyně ze strany žalovaného nijak kontaktována, pokud se zajímala sama o průběh řízení telefonicky a dotazovala se, zda žalovaný bude požadovat ještě předložení dalších informací nebo dokladů k prokázání tvrzených skutečností byla poučena, že jakmile její odvolání přijde na řadu k vyřízení, bude žalovaným vyrozuměna a pokud bude žalovaný považovat předloženou dokumentaci za neúplnou, bude písemně vyzvána k dodání chybějících podkladů prokazujících její tvrzení. Tato telefonická komunikace probíhala v únoru 2011 s oddělením monitoringu a hodnocení environmentálních podpor PRV, Ing. Ivanou Pinterovou, která měla odvolací spis k dispozici. To se nestalo a žalobkyně bez dalšího vyrozumění obdržela písemné rozhodnutí žalovaného ve věci samé. Žalobkyně nesouhlasila s postupem žalovaného, který jí nevyrozuměl a nevyzval k předložení chybějících dokladů rozhodných pro posouzení její povinnosti vrátit dotace. Žalovanému muselo být známo, že žalobkyně na předmětné výměře hospodaření ukončila a že jej převzal její druh Mgr. D.K., když sama v odvolání uvedla i existenci smlouvy o převodu části podniku ze dne 1.2.2008.

Dále žalobkyně poukázala na znění ust. § 93 odst. 1 správního řádu, § 36 odst. 3 téhož zákona, § 37 odst. 3 téhož zákona a § 52 citovaného zákona s tím, že z nich jednoznačně vyplývá, že žalovaný pochybil, pokud žalobkyni neumožnil před vydáním rozhodnutím se seznámit se spisem a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. To platí tím spíše, že se sama žalobkyně telefonicky tázala na stav řízení a bylo jí sděleno, že její věc ještě není na pořadu a že až se tak stane, bude písemně vyrozuměna, včetně vyžádání případných chybějících podkladů.

Žalobkyně dále uvedla, že v návaznosti na odůvodnění žalovaného rozhodnutí předkládá s podanou žalobou smlouvu o převodu části podniku uzavřenou dne 1.2.1998 s Mgr. D. K., na jejímž základě pokračoval Mgr. D.K. v hospodaření na předmětných zemědělských pozemcích, jak vyplývá i z evidence LPIS, na předmětné půdě ve výměře 4,94 ha, kterou byla převedena část podniku na Mgr. D. K. (zapsáno k 7.2.2008) a stájový registr (chov koní).

Žalobkyně žádala, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí fondu, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí. K tomu poukázal na nařízení z roku 2007 a jeho ust. § 6 odst. 1 písm. a), písm. b) bod 1 a ust. § 12 odst. 1, 5 téhož nařízení s tím, že se jedná o odlišné způsoby nesplnění závazku. Buď ukončí fyzická nebo právnická osoba svoji činnost a není dále vedena v evidenci půdy podle užívatelských vztahu (LPIS) nebo převede podnik nebo jeho část na nového uživatele. Dále žalovaný podrobně popsal průběh správního řízení, který odůvodňoval podle jeho stanoviska závěry uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ve věci samé. K žalobním námitce, že žalovaný nepostupoval v souladu s § 2 a 3 správního řádu a nevyzval účastníka k předložení dokladů s tímto tvrzením nesouhlasil. Podle žalovaného byla žalobkyně řádně vyzvána po zahájení správního řízení k nahlédnutí do spisu a o této skutečnosti byl sepsán protokol. V průběhu odvolacího řízení nebyl správní spis doplňován a rozhodnutí bylo vydáno na základě spisového materiálu, který již byl předložen prvoinstančním správním orgánem. Protože na ohlášení změny je žadatelem uveden jako důvod změny „ukončení zemědělské činnosti z důvodu těhotenství“, neměl odvolací orgán ani žádný důvod požadovat ještě další doklady, např. o převodu podniku. Nelze tedy souhlasit s tvrzením uvedeným v žalobě, že žalobkyně měla být odvolacím orgánem vyzvána k předložení dalších dokladů, protože na základě výše uvedeného žalovaný žádné další doklady ke svému rozhodování nepotřeboval. Pro doplnění žalovaný uvedl, že kopie oznámení o přiznání dávky státní sociální podpory ze dne 9.7.2011, přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2010 a smlouvy o převodu části podniku ze dne 1.2.2008, byly do spisu založeny spolu s plnou mocí právního zástupce JUDr. Císařové dodatečně, až po nabytí právní moci rozhodnutí o odvolání a výzvě fondu k vrácení finančních prostředků. Na celé věci ale tyto doklady nemohou nic změnit, neboť správní orgány mají za prokázané, že žadatelka ukončila zemědělskou činnost z důvodu ukončení zemědělské činnosti, nikoliv z důvodu převodu části podniku. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že se správní orgán nezabýval veškerými tvrzeními po skutkové stránce a pouze formálně rozhodl na základě nesprávně vyplněného, respektive nesprávně interpretovaného formuláře „ohlášení změny žadatele“, v němž žalobkyně vyplnila „ukončení zemědělské činnosti z důvodu těhotenství“. Vzhledem k tomu, že již v rámci zahájení správního řízení žalobkyně do protokolu uvedla, že došlo k převodu části podniku a toto tvrzení zopakovala v průběhu řízení ve svých podání, bylo na správním orgánu, aby se tímto skutkovým tvrzením, významným pro rozhodnutí, zabýval. Navíc žalobkyně předložila na samém počátku řízení formulář „prohlášení k ohlášení změny žadatele“, z něhož vyplývá, že se jedná o právní nástupnictví na pana D. K. a pokračování v plnění podmínek poskytnuté dotace na výměře 4,94 ha. Tento formulář rovněž svědčil o skutečnostech tvrzených žalobkyní o převodu části podniku, přesto k němu žalovaný nepřihlédl. Žalobkyně poukázala dále nato, že s žalobou předložila smlouvu o převodu části podniku ze dne 1.2.1998.

K této replice žalovaný písemně uvedl, že vycházel ze skutečnosti, které žalobkyně uvedla při zahájení správního řízení, tedy, že ukončuje zemědělskou činnost z důvodu těhotenství, ovšem tuto skutečnost nijak nedoložila a v evidenci půdy podle uživatelských vztahů (LPIS) měla až do dne odvolacího řízení vedenou výměru 0,16 ha zemědělské půdy. Tím nesplnila podmínku § 6 odst. 1 písm. b) bod 1 nařízení vlády z roku 2007, protože neukončila svoji činnost. Vzhledem k tomu nepožadoval odvolací orgán ani žádné další doklady, které by potvrzovaly změnu uživatele, protože ani k tomuto tvrzení nebyl předložen žádný doklad. Smlouva o převodu části podniku na D. K. ze dne 1.2.1998 (pozn. správně má být uvedeno 2008, obdobně bylo chybně uvedeno v předchozím podání žalobkyně) byla předložena až při podání žaloby soudu.

Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání podle § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 6 odst. 1 písm. a), b), bod 1 nařízení z roku 2007 v rozhodném znění žádost o poskytnutí platby (dále jen "žádost") může podat fyzická nebo právnická osoba (dále jen "žadatel"), jestliže

a) zemědělsky obhospodařuje v méně příznivé oblasti nebo v oblasti Natura 2000 podle § 3 nejméně 1 ha zemědělské půdy s kulturou travní porost, evidovanou v evidenci půdy na žadatele, a

b) písemně se zaváže, že bude zemědělsky hospodařit

1. v méně příznivé oblasti nejméně na minimální výměře a nejméně po dobu 5 kalendářních let následujících po roce, za který mu byla poprvé poskytnuta platba v méně příznivé oblasti podle tohoto nařízení nebo podle nařízení vlády o podmínkách provádění pomoci méně příznivým oblastem a oblastem s ekologickými omezeními.

Podle ust. § 12 odst. 1, 5, 6 téhož právního předpisu (1) žadatel platbu poskytnutou v méně příznivé oblasti vrátí, jestliže v příslušném kalendářním roce porušil alespoň jednu z podmínek vedoucích k neposkytnutí platby podle § 10 odst. 1. (5) Ustanovení odstavců 1 a 3 o vrácení platby se nepoužije, dojde-li u žadatele k porušení písemného závazku podle § 6 odst. 1 písm. b), nebo k nedodržení podmínek uvedených v § 8 odst. 1 písm. f) anebo v § 8 odst. 4 písm. c) v důsledku a) vydání pozemků podle zákona o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku), b) provedení pozemkové úpravy), nebo c) zřízení stavby ve veřejném zájmu. (6) Dojde-li u žadatele k nesplnění písemného závazku podle § 6 odst. 1 písm. b) v případě stanoveném v předpise Evropské unie, zejména v důsledku ukončení zemědělské činnosti fyzické osoby nebo zániku právnické osoby bez likvidace anebo v důsledku převodu, nájmu nebo prodeje části nebo celého podniku, ustanovení o vrácení platby podle odstavců 1 a 3 se neuplatní, jestliže se právní nástupce zaniklé osoby nebo nabyvatel podniku nebo nový uživatel půdy dříve obhospodařované žadatelem písemně zaváže pokračovat v plnění podmínek na dotčených pozemcích.

Podstatou sporu je posouzení, zda žalobkyně splnila podmínky dané v ust. § 12 odst. 6 nařízení z roku 2007, kdy se ustanovení o vrácení platby podle odst. 1 a 3 neuplatní, jestliže

právní nástupce zaniklé osoby nebo nabyvatel podniku nebo nový uživatel půdy dříve obhospodařované žadatelem se písemně zaváže pokračovat v plnění podmínek na dotčených pozemcích.

Žalobkyně v podané žalobě tvrdila, že důvod pro vrácení dotací u ní nenastal, neboť převedla smlouvou o převodu části podniku ze dne 1.2.2008 předmětnou půdu o výměře 4,94 ha na Mgr. D. K., ve svém hospodaření si ponechala pouze zemědělskou půdu o výměře 0,16 ha a ve zbytku zemědělskou činnost ukončila. K tomu poukazovala na listinné doklady, které předložila v průběhu správního řízení s výjimkou citované smlouvy o převodu části podniku ze dne 1.2.2008, kterou připojila k podané žalobě.

K tomu z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalobkyni byl rozhodnutím fondu ze dne 24.10.2006, č.j. SZIF/2006/0376184 poskytnut vyrovnávací příspěvek pro rok 2006 v celkové výši 24 395 Kč podle nařízení z roku 2004, a dále rozhodnutím fondu ze dne 17.10.2007, č.j. SZIF/2007/0301632 poskytnuta platba v méně příznivé oblasti pro rok 2007 v celkové výši 21 314, 28 Kč podle nařízení z roku 2007. Podle LPIS (informativní výpis z evidence půdy dle uživatelských vztahů) ke dni 4.2.2008 bylo na žalobkyni evidováno 0,16 ha předmětné půdy. Tato skutečnost byla zjištěna administrativní kontrolou provedenou dne 17.6.2009, kdy bylo zjištěno, že v případě žalobkyně celková výměra v oblasti LFA od 7.2.2008 činila 0,16 ha, tím žalobkyně nesplnila podmínku podle § 6 odst. 1 nařízení z roku 2007, tj. nesplnila závazek nejméně po dobu pěti kalendářních let následujících pod roce, ve kterém ji byl poprvé poskytnut vyrovnávací příspěvek podle nařízení o podmínkách provádění pomoci méně příznivým oblastem a oblastem s ekologickými omezeními, zemědělsky hospodařit alespoň na minimální výměře 1 ha zemědělské půdy, kultura travní porost v méně příznivých oblastech vedené v LPIS. Proto bylo navrženo provést se žalobkyní řízení o vratce ve výši 45 709,28 Kč. Sdělením ze dne 9.9.2010 fond žalobkyni informoval o zahájení řízení o vrácení vyrovnávacího příspěvku poskytnutého pro rok 2006 a platby v méně příznivé oblasti poskytnuté pro rok 2007 (dále též dotace) a vyzval ji k vrácení částky ve výši 45 709,28 Kč v co nejkratší době na uvedené účty fondu. Podle protokolu o prostudování spisu (sp.zn. 2010/Z1 300/0000942) a seznámení účastníka řízení s podklady pro rozhodnutí v řízení o vrácení dotace v rámci LFA ze dne 12.10.2010 žalobkyně využila práva podle § 38 a § 36 odst. 3 správního řádu a uvedla, že ke snížení výměry došlo z důvodu převodu části zemědělského podniku a dokumenty, dokládající převod podniku, *doloží do 2.11.2010*. Zároveň fondu předložila vyjádření k zahájení řízení, kde čestně prohlásila, že část předmětných pozemků o výměře 4,94 ha dle přílohy č. 1 tohoto podání v roce 2008 převedla na D. K. za účelem ukončení svojí zemědělské činnosti a pan K. se zavázal pokračovat, a také pokračoval, v plnění podmínek na dotčených pozemcích. Žádala o přezkoumání uvedené záležitosti s tím, že na pozemcích se stále stejně hospodaří. Podáním došlým fondu dne 16.11.2010 žalobkyně zaslala fondu „ohlášení změny žadatele (převod podniku včetně převzetí závazků)“, kde je jako nový žadatel identifikován D. K., jako původní žadatel žalobkyně a důvod uveden : „ukončení zemědělské činnosti z důvodu těhotenství“, vše k výměře 4,94 ha. Současně žalobkyně zaslala „prohlášení převodce v případě převodu části podniku“, kde je žalobkyně označena jako převodce se zbývajících (nepřevedenou) výměrou 0,16 ha a kde se zavazuje, že bude i nadále pokračovat v plnění podmínek stanovených příslušnou legislativou na pozemcích vztahujících se k výše uvedenému opatření na nepřeváděné (zbývajících) části podniku. Obě listiny jsou datovány 1.2.2008. Dále žalobkyně zaslala „prohlášení k ohlášení změny žadatele (převod podniku včetně převzetí závazků), kde jako nový žadatel je označen D.K. převzatá (nabytá převodem) výměře 4,94 ha a jako původní žadatel je evidována žalobkyně, datováno 1.2.2008. Rozhodnutím ze dne 19.11.2010, č.j. SZIF/2010/0396571 fond žalobkyni uložil vrátit finanční prostředky ve výši 45 709,28 Kč, které ji byly poskytnuty jako vyrovnávací příspěvek pro rok 2006 a jako platba v méně

příznivé oblasti pro rok 2007 na uvedené účty fondu, popsáním způsobem, s odůvodněním, že žalobkyně předložené dokumenty nemohl zohlednit s ohledem na § 12 odst. 6 nařízení z roku 2007, z něhož vyplývá, že jednak musí být doložen právní titul, na základě kterého došlo k převodu, prodeji či nájmu části nebo celého podniku, a zároveň se nabyvatel podniku nebo nový uživatel půdy dříve obhospodařované žadatelem musí písemně zavázat k pokračování plnění podmínek na dotčených pozemcích. V případě žalobkyně nebyla splněna podmínka doložení právního titulu, na základě kterého došlo k převodu, prodeji či nájmu části podniku a žalobkyně tudíž fondu dostatečně neprokázala, že k převodu, prodeji či nájmu části podniku skutečně došlo. Dále fond poukázal nato, že na formuláři „ohlášení změny žadatele“ navíc žalobkyně uvedla, že k této změně žadatele dochází na základě „ukončení zemědělské činnosti z důvodu těhotenství“, přičemž žalobkyně má v evidenci ode dne 7.2.2008 do dne rozhodování fondu na své jméno vedenou výměru 0,16 ha s kulturou travní porost, což stojí proti tvrzení žalobkyně jako příjemkyně dotace, že ukončila zemědělskou činnost. Kromě toho žalobkyně nepředložila žádný dokument, který by ukončení zemědělské činnosti prokazoval. O odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí, kde namítala obdobně jako v podané žalobě, avšak oproti podané žalobě nepřipojila smlouvu o převodu části podniku ze dne 1.2.2008 a vznesla věcné námitky proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, kterým odvolání zamítl. V odůvodnění svého rozhodnutí se žalovaný ztotožnil s právními závěry fondu. K odvolacím námitkám žalobkyně poukázal na § 6 odst. 1 písm. a), b) bod 1 nařízení z roku 2007 a zde uvedenou podmínku písemného závazku žadatele s tím, že v případě nesplnění těchto podmínek musí žadatel podle § 12 odst. 1 poskytnutou platbu vrátit a uvedl podmínky, za kterých se toto ustanovení neuplatní (§ 12 odst. 5, 6 citovaného nařízení). Při aplikaci právních předpisů žalovaný vyšel ze zjištěného skutkového stavu a dospěl k závěru, že žalobkyně neprokázala předloženými dokumenty, že by k nedodržení pětiletého závazku došlo z důvodu taxativně jmenovaných § 12 odst. 5 nebo 6 nařízení vlády z roku 2007, při kterých se vrácení platby neuplatňuje.

Pro úplnost je třeba uvést, že součástí spisového materiálu není záznam úřední osoby o tom, že by se žalobkyně dotazovala tak, jak uvádí v podané žalobě, na průběh řízení a zda bude žalovaný požadovat předložení dalších informací nebo dokladů k prokázání jí tvrzených skutečností.

Z uvedeného je zřejmé, že žalobkyně sama fondu nesdělila, že dne 1.2.2008 převedla část podniku (část předmětné půdy o výměře 4,94 ha) na Mgr. D. K. a že si část předmětné půdy (o rozloze 0,16 ha) ponechala nadále ve svém hospodaření. Tato skutečnost byla zjištěna až administrativní kontrolou fondu provedenou dne 17.6.2009, kdy byl dán podnět k zahájení řízení o vrácení dotace z moci úřední (oznámení ze dne 9.9.2010). Na žalobkyni bylo, aby v průběhu tohoto řízení prokázala svá tvrzení, zaznamenaná v protokolu o prostudování spisu a seznámení účastníka řízení s podklady pro rozhodnutí v řízení o vrácení dotace ze dne 12.10.2010, a ve vyjádření ze dne 6.10.2010, které k protokolu přiložila. Zde žalobkyně poněkud rozporně uvedla, že došlo k převodu části zemědělského podniku v roce 2008 na D. K. za účelem „ukončení její zemědělské činnosti“, že se pan K. „zavázal pokračovat a také pokračoval v plnění podmínek na dotčených pozemcích (dle příloh vyjádření o rozloze 4,94 ha) a že „dokumenty dokládající převod podniku doložím do 2.11.2010“. K tomu je třeba uvést, že žalobkyně v této lhůtě svůj závazek doložit převod podniku nesplnila a nestalo se tak ani podáním došlým fondu až dne 16.11.2010, kdy pouze předložila „ohlášení změny žadatele (převod podniku včetně převzetí závazků), kde je jako původní žadatel uvedena žalobkyně, jako nový žadatel D. K., výměra 4,94 ha, vše z důvodu „ukončení zemědělské činnosti z důvodu těhotenství“. Dne 16.11.2010 fondu dále předložila „prohlášení převodce v případě převodu části podniku, ze kterého vyplývá zbývajících (nepřevedená) výměra 0,16 ha a závazek žalobkyně, že bude i nadále pokračovat v plnění podmínek stanovených příslušnou legislativou na pozemcích vztahujících se k výše uvedenému opatření na nepřeváděné

(zbývající) části podniku. Dále předložila „prohlášení k ohlášení změny žadatele (převod podniku včetně převzetí závazku), kde jako původní žadatel je uvedena žalobkyně, jako nový žadatel D. K. a kde D.K. prohlašuje, že přebírá výměru 4,94 ha se závazkem pokračovat v plnění podmínek stanovených příslušnou legislativou na převzatých pozemcích (na nabyté výměře) vztahující se k uvedené žádosti u výše uvedeného opatření. Žalobkyně tedy ani tímto opožděným podáním (původní příslib žalobkyně do protokolu ze dne 12.10.2010 byl, že dokumenty dokládající převod podniku doloží do 2.11.2010) svá tvrzení o převodu části podniku na Mgr. D. K. neprokázala. Postup správního orgánu I. stupně, který ji rozhodnutím ze dne 19.11.2010 uložil povinnost vrátit poskytnuté dotace proto, že žalobkyně jako příjemkyně dotace neprokázala, že k porušení § 6 odst. 1 písm. b) bod 1 nařízení z roku 2007 došlo z důvodu uvedených v ust. § 12 odst. 5 nebo 6 a že se tak nestalo ani předložením shora citovaných dokumentů, byl proto důvodný. Dále je třeba zdůraznit, že žalobkyně doklad o převodu části podniku ve smyslu § 12 odst. 6 nařízení z roku 2007 nedoložila ani v odvolání ze dne 8.12.2010 došlé fondu 10.12.2010 proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí a tvrdila, že jí předložené doklady považuje za dostatečné a prokazující naplnění důvodu pro neuplatnění nároku fondu na vrácení dotace. Podle stanoviska soudu tak i žalovaný, který její odvolání zamítl a prvoinstanční rozhodnutí fondu potvrdil, postupoval v souladu se zákonem, neboť v řízení o vrácení dotace nebylo žalobkyní prokázáno, že nesplnila písemný závazek podle § 6 odst. 1 písm. b) bod 1 nařízení z roku 2007 z důvodů uvedených v § 12 odst. 6 téhož právního předpisu jak tvrdila, tedy v důsledku převodu části podniku s písemným závazkem nabyvatele pokračovat v plnění podmínek na dotčených pozemcích. Důvody, které žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl a ve kterých přisvědčil postupu, skutkovým zjištěním a právnímu posouzení fondu jsou zcela v souladu se zákonem a soud na ně pro stručnost odkazuje. Skutečnost, že žalobkyně připojila smlouvu o převodu části podniku ze dne 1.2.2008 s Mgr. D. K. k podané žalobě na tom ničeho nemohla změnit. Soud proto považuje tuto žalobní námitku za nedůvodnou.

Neopodstatněnou je i námitka žalobkyně, která tvrdila porušení svých procesních práv a to ust. § 36 odst. 3, 37 odst. 3, § 52 a § 93 odst. 1 správního řádu, neboť jak již bylo shora uvedeno, neplnění povinnosti podle § 6 odst. 1 písm. b) bod 1 nařízení z roku 2007 zjistily správní orgány až administrativní kontrolou 17.6.2009, přičemž k převodu části podniku došlo podle tvrzení žalobkyně již s datem 1.2.2008. Žalobkyně tedy sama tuto skutečnost fondu neoznámila. Po zahájení řízení, které fond žalobkyni řádně oznámil (podáním ze dne 9.9.2010), jí správní orgán prvního stupně v souladu s § 36 odst. 3 umožnil vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí a rovněž jí umožnil, aby své tvrzení doložila (protokol ze dne 12.10.2010). Žalobkyně však v jí přislíbené lhůtě, tj. do 2.11.2010, doklady nepředložila. Přesto správní orgán I. stupně nepřistoupil k vydání rozhodnutí a ještě posečkal, žalobkyně však ani v podání došlým fondu dne 16.11.2010 smlouvu o převodu části podniku správnímu orgánu I. stupně nepředložila a doklady, které fondu zaslala pro průkaz převodu části podniku nepostačovaly. Kromě toho z dokladů zaslaných fondu ke dni 16.11. 2010 vyplývalo, že ke změně žadatele došlo v důsledku ukončení zemědělské činnosti z důvodu těhotenství. Správní orgán I. stupně vydal své rozhodnutí až dne 11.5.2011.. Stalo se tak tedy až s odstupem více jak 7 měsíců od dne, kdy byla žalobkyně s podklady pro vydání rozhodnutí seznámena. Z žalobního tvrzení žalobkyně není zřejmé, jak by mohl správní orgán I. stupně, a posléze žalovaný, dále vést žalobkyni ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu, když za ni povinnost doložit tvrzenou skutečnost a sice převod části podniku na jinou osobu splnit nemohl, a jak by mohl ve smyslu § 52 správního řádu, jehož porušení žalobkyně rovněž namítala, provést důkaz potřebný ke zjištění stavu věci, tedy smlouvu o převodu části podniku, kterou správní orgány neměly k dispozici. Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu žalovaný při posouzení odvolání žalobkyně proti rozhodnutí fondu vyšel ze všech listin, které byly součástí správního

spisu a nelze přehlédnout, že žalobkyně ani k odvolání smlouvu o převodu části podniku na Mgr. D. K. nepředložila, ale učinila tak až v podané žalobě, tedy v době, kdy již žalobou napadené rozhodnutí bylo v právní moci. Lze tak uzavřít, že se správní orgány obou stupňů namítaných procesních pochybení nedopustily a jejich rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, žalovanému správnímu orgánu, který byl úspěšný však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. března 2013

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.